

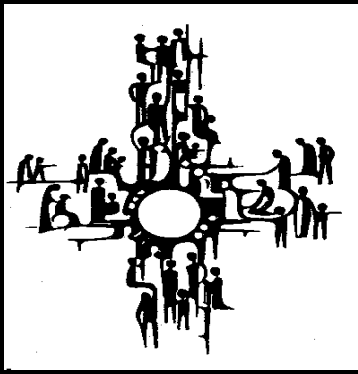
MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
9. ROČNÍK - KVĚTEN 2011 - ČÍSLO 94

FARNÍČEK

Z OBSAHU
NENÍ TO ŠKODA?
POUŤ DO SVATÉ ZEMĚ
PRVNÍ SV. PŘIJÍMÁNÍ
SV. JAN NEPOMUCKÝ
UZDRAVENÍ KOŘENŮ

DUCHOVNÍ SLOVO

Měsíc květen 2011 začal impozantně. Beatifikací papeže Jana Pavla II. V Římě. Domnívám se, že při svatořečení mu bude přidán titul Jan Pavel II. Veliký, učitel církve. Nestane-li se tak, zůstane navždy velikým v naší paměti a jeho slova, jeho vize a především jeho činy nás budou stále učit žít a promýšlet svou víru. Jaká je vlastně má víra? Je to opravdu „má“ víra, „mé“ vlastnictví, „můj“ výtvar, anebo je to spíše dar Boží, kterému jsem se otevřel a přijal jej.

Jak s tímto darem nakládám? Přijal jsem ho jako něco vzácného, jako hřivnu, ale jen jsem ji chránil, bránil a schovával, aby mi ji nikdo nesebral (jako v tom podobenství evangelia)? Nebo jsem dokázal tento dar vystavit i poryvům a otřesům životních zkoušek svých i druhých? Vždyť dar víry jsme nedostali pro sebe, nýbrž pro druhé a k slávě Boží. Ne proto, abychom se tímto darem chlubili a žili s pocitem, že jsme lepší než ti druzí, ale abychom napomáhali sobě i druhým více rozumět světu i člověku a ukázali, že život má smysl ve Smyslu všeho, tedy v Bohu. Květen má krásné májové pobožnosti, letošní květen je v Roce křtu; bylo by zajímavé, kdyby se setkali třeba po jednotlivých ročnících či desetiletích ti, kteří byli pokřtěni v našem kostele. Křest je závazek pro nás i pro Boha. Bůh samozřejmě své závazky vůči nám plní. S námi je to horší. Křest je i výzva. Pro nás, abychom byli dobrými vyznavači, ale i pro svět, který se mnohdy diví, že se ještě i dnes někdo rozhodl pro křest. A svět se musí divit, že Církev je tady stále, přes všechno, co má za sebou i co měla proti sobě. Zalévá kořeny, tedy udržuje tradici a dává vzniknout také novým plodům. Děkujeme za dar víry, za dar křtu, za dar Církve, za dar papeže.

Požehnané květnové dny přeje otec Miroslav.

PRANOSTIKY – KVĚTEN

PŘIPRAVIL FRANTIŠEK ZÁLOHA

- Jak žába v máji kváče, obilí ze země skáče.
- V máji nemá oschnout pastýřova hůl.
- Když máj vláhu nedá, červen se předá.
- Když je teplý květen, topí jenom kretén.
- Sníh v máji, hodně trávy.
- Večerní rosy v máji, hodně sena dají.
- Mokrá máj, v stodole ráj.
- Jsou – li májové houby červivé, bude suché léto.
- Svatá Žofie (15.5.) políčka často zalije.
- Svatý Duch (okolo 27.5.) – pytel much.

DRAŽÍ (SPOLU)FARNÍCI!

Jistě dobře všichni známe ta Ježíšova slova v evangeliu sv. Matouše: „...vytáhni nejdříve trám ze svého oka a tehdy prohlédneš, abys vytáhl třísku z oka svého bratra...“ I já jsem si tento citát několikrát přeříkával a přemýšlel, jestli to co chci napsat má vůbec cenu a jestli právě pro mě neplatí tato známá věta. Přesto si myslím, že přece jen budu muset upozornit na tu třísku v naší farnosti, která jistě nejen mě trápí, jelikož i přes trám v mém oku na ni vidím velice dobře. Připadám si na nějaké velké poučování příliš mladý, ale nemohu si odpustit upozornit na několik negativních věcí, kterých si poslední roky v naší farnosti všímám.

Považuji fryštáckou farnost za jednu z nejlepších farností vizovického děkanátu. Jestli se nemýlím, máme nejvíce účastníků nedělních bohoslužeb, přetahujeme se o nepsaný titul „křtitelnice diecéze“ (nejvíce pokřtěných za rok) se Slušovicemi a troufám si tvrdit, že máme kvalitní dětskou scholu, vynikajícího otce Mirka, velmi pracovitého kostelníka i další muže, kteří se starají o chod kostela či farnosti celkově, také paní starající se o výzdobu či o úklid kostela, které svou službu odvádí znamenitě a s velkou obětavostí a mnoho dalších farníků, kteří jakýmkoli způsobem přikládají ruku k dílu. Na první pohled máme skvěle fungující farní tým, na druhou stranu s naší farností není něco v pořádku a já se teď budu snažit napsat, co mě osobně vadí. Už bohužel nepatřím mezi každodenní účastníky mší ve všední dny, ale snažím se, pokud je to možné, párkrát za týden se mše zúčastnit. Bohužel musím říci, že mě čím dál tím více skličuje fakt, že za dva, tři roky se bude pravidelně stávat, že mše bude sloužena bez věřících. Možná vás to nijak neohromí, ale mě ta reálná skutečnost děsí a kladu si otázku, jak je možné, že je na bohoslužbě ve farnosti, jejíž nedělní mše čítají 300 až 400 účastníků, ve všední den je 5 až 8 starších žen často ve stejném složení, které patří k nejstarším členkám naší farnosti. Víím, že někteří se účastní ranní mše na DISu, přesto i tak je počet velmi smutný. My ostatní nepotřebujeme okusit tu krásu mše svaté ve všední den? Nepotřebujeme v Božím chrámu načerpat síly do dní našeho života? Nepotřebujeme tu tajemnou vůni a sílu, kterou nám tyto posvátné prostory poskytují? Kromě „povinné“ neděle si nedokážeme vyčlenit půl hodiny alespoň jednou týdně! Tento trend dnešní doby, totiž že mše svaté ve všední den jsou hlavně pro seniory, je velmi zlý. Když už jenom vezmeme v potaz, že patříme do nějakého společenství a měli bychom být zodpovědní za to, jestli naše farní společenství funguje každý den, je to opravdu ostudné. Podle mých matematických schopností, pokud by se každý farník zúčastnil kromě nedělní mše ještě jedné mše v týdnu, každý den by mohlo být v kostele 50 lidí a to, jak jistě uznáte, se pak jinak knězi „slouží“.

dokončení na straně 5

UZDRAVOVÁNÍ RODOVÝCH KOŘENŮ ANO ČI NE

*V minulém čísle Farníčku byl uveřejněn článek, který komentoval Doktrinární instrukci vydanou ČBK o Uzdravování rodových kořenů. Autor (vn) tam vyslovil některé závěry, které tuto praxi odmítají a stavějí ji do pozice **neslučitelné** s učením katolické církve. Tímto článkem bych chtěl odpovědět, zda tomu tak opravdu je.*

Libor Kučera

Vydaná instrukce vyvolala zájem mnoha laiků a vyvolala mnohé otázky a tak Česká dominikánská provincie uspořádala 25. listopadu 2010 v dominikánském klášteře u sv. Jiljí v Praze kulatý stůl na téma uzdravení minulosti. Cílem kulatého stolu bylo nekonfrontačním způsobem otevřít širší diskuzi na toto téma. Diskuzi se zúčastnil i předseda ČBK arcibiskup pražský Dominik Duka OP. Diskuze probíhala na mnoha rovinách, na rovinách lékařské vědy, teologie, pastorační praxe aj.

V diskuzi zazněla i tato otázka:

„Otče arcibiskupe, jakým způsobem lze chápat tento vydaný dokument, jestli je to vyjádření, které má určitou autoritu a váhu i ve vztahu k věřícím v katolické církvi, anebo je to krok k počínající diskuzi, jíž dnešní konference je takovým pokračováním“?

Odpověď: „Je to instrukce, tz. že je to určitým způsobem, jako připomenutí, že je to nástroj, kterým chceme upozornit, abychom tento jev brali vážně, abychom se, protože je tam i výklad, vyvarovali určitých nepřesností, ke kterým došlo, nebo ke kterým by mohlo dojít. Tím není řečeno, že je špatné se modlit za zesnulé apod.

My tam nepíšeme, že se nemá používat slovo uzdravování rodových kořenů, že ho zakazujeme, ale při této diskuzi jsem chtěl upozornit, že to není šťastné. (použitý název pro tuto praxi – pozn. autora článku). Část diskuze se točila okolo názvu: „Uzdravení rodových kořenů“. Tento název vznikl při překladu anglického originálu „ Healing the Family Tree“. Překlad by tedy mohl znít i uzdravení rodokmenu, rodu, rodiny apod. Tato praxe má v zahraničí minimálně třicetiletou tradici. U nás se o této praxi začalo mluvit teprve před čtyřmi lety v souvislosti s vydáním překladu knihy „ Healing the Family Tree“ od K. McAlla. Je také nutno říci a v diskuzi to zaznělo, že termín „ Uzdravení rodových kořenů“ je závádějící v tom smyslu, že se zdá, jakoby se zaváděla nějaká nová, revoluční praxe v katolické církvi, a to není pravda. PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD k tomu v diskuzi uvedla: „ Ono to vlastně novum není, je to jenom připomenutí toho, aby člověk s vírou aktualizoval to, co už tam dávno v těch textech máme (ve Mši svaté – pozn. autora článku), ale možná jsme k tomu přistupovali právě předtím spíše magicky“. Také bylo zmíněno, že toto téma úzce souvisí se službou osvobození. Dále byla u kulatého stolu ochota shodnout se na teologicky nejspřávnějším

DOKONČENÍ

Je dobře, že diskutujeme a hledáme pravdu, protože to je jediná cesta, jak ji najít.

Na závěr říká moderátor celé diskuze MUDr. Mgr. Lukáš Fošum OP: „Přišlo mi důležité něco takového zorganizovat (kulatý stůl – pozn autora), protože ona bezpochyby mluví o nějaké hluboké potřebě (kniha „Uzdravení rodových kořenů“), a že je zde zatím nějaké nedorozumění (za odmítáním praxe uzdravování rodových kořenů – pozn. autora), jak o tom mluvil otec Vojtěch Kodet, bylo docela zřejmé“.

*Celá diskuze k tomuto tématu je ke stažení na webových stránkách
<http://www.op.cz/?a=1&id=426&m=1>*

DOKONČENÍ ZE STRANY 3

Hlavní problém vidím ve stereotypu a vlažnosti víry, kterou i já často pociťuji. Když už musíme, odsedíme si tu nedělní dopolední hodinku a tím pro většinu z nás skončila aktivita ve farnosti. Jiní by možná dali za mši svatou každý den všechno, co mají, ale není kněží. My touto velkorysou nabídku opovrhujeme! Opovrhujeme každodenní možností přijetí eucharistie. Úsměvné na tom je, že v zimních měsících si 8 účastníků bohoslužby dopřává vytopenou lavici každý pro sebe a nad hlavou jim svítí 6 výbojek s ohromou spotřebou.

Není to škoda?

Přátelé, pochybuji o tom, že díky mým nedostačujícím slohovým a přesvědčovacím schopnostem, bude teď kostel každý den „praskat ve svech“. Chápu, že starší lidé mají své trápení a bolesti, rodiče plno práce u svých rodin a mladí jiné starosti, ale pevně věřím, že snad to výše napsané nebylo zbytečné a přece jen to padne na úrodnou půdu. Stále je totiž na čem pracovat. A směle se domnívám, že pouze opravený kostel z Vašich štědrých darů nás blíž k Bohu nedostane a že nás bude jen a jen ubývat. Sami musíme pracovat na tom, abychom naše společenství věřících upevňovali a snažili se ho rozšiřovat. K tomu nám pomůže jen pevná víra, hledání naděje u Boha (třeba i v častém přijímání eucharistie) a zapojování do společenství naší farnosti.

Přeji Vám všem požehnanou velikonoční dobu!

Filip Němec

ČESKÁ LEGENDA - SVATÝ JAN NEPOMUCKÝ

V pondělí 16. května si připomínáme památku významného českého světce, který je uctíván doslova po celé Evropě.

Co dnes vlastně víme o tomto mučedníkovi, který položil svůj život kvůli zachování zpovědního tajemství?

Farníček Vám přináší několik základních informací z jeho života....

(Barokní socha sv. Jana Nepomuckého zdobí i náměstí ve Fryštáku)

Jan z Pomuku se narodil kolem roku 1340. O místě jeho narození nebylo nikdy pochyb, jde zcela jistě o tehdy trhovou ves Pomuk, náležející nedalekému cisterciáckému klášteru, jehož impozantní trosky pod Zelenou Horou jsou dodnes patrné. Četné požáry přežil raně gotický kostel sv. Jakuba, v němž byl s největší pravděpodobností Jan pokřtěn (není totiž známo, že by v Pomuku či sousedních Přesanicích byla ještě jiná svatyně). Na místě, kam pozdější tradice kladla světcův rodný domek dnes stojí krásný

barokní chrám, zasvěcený Janově památce. Mnoho nevíme ani o Janových rodičích. Otec Velfín (Welfin) byl pomuckým rychtářem v letech 1355 - 1367. O matce budoucího světce žádná zmínka neexistuje. Některé prameny sice hovoří o tom, že byla příslušnice pomuckého rodu Hasilů, ale tento údaj nelze prokázat.

Základy vzdělání Jan získal ve škole, která byla zřízena už kolem roku 1344 při farním kostele sv. Jakuba. Další studia, která měl údajně absolvovat v Žatci, nebyla prokázána. Naopak je doloženo, že Jan studoval na Vysokém učení v Praze a patřil mezi nejlepší žáky.

Příčin, z nichž nakonec vykristalizovala Janova smrt, bylo několik. Hlavním důvodem bylo církevní schizma, a z toho vzniklé nepřátelství mezi králem Václavem IV. a arcibiskupem Jenštejnem. Králi velmi záleželo na tom, aby mohl ovlivňovat dosazování biskupů a dalších vyšších církevních hodnostářů. V roce 1393 se tyto spory vyostřily v souvislosti s volbou nového kladrubskeho opata. Historické prameny hovoří o tom, že Jan zemřel proto, že potvrdil volbu kladrubskeho opata, a také proto, že byl úředníkem pražského arcibiskupa Jenštejna, králova úhlavního nepřítele. Jiné prameny zase uvádějí jako hlavní příčinu Janovy smrti skutečnost, že se opovážil kritizovat samotného krále. A jako další možná příčina se uvádí, že Jan nechtěl prozradit králi zpovědní tajemství královně. Nelze jednoznačně prokázat, co bylo pro tragický skón světce hlavním důvodem, mnohé však nasvědčuje tomu, že právě zachování zpovědního tajemství dovedlo krále až k nepřičetné nenávisti.

DOKONČENÍ

O tom svědčí především králova nebyvalá aktivita v mučírně. Vždyť osobně Jana páčil na boku pochodní, aby vyzvěděl potřebné. Aby se pak definitivně zbavil umučeného světceva těla, vydal rozkaz svrhnout ho večer do Vltavy v místě, kde nyní na Karlově mostě stojí světceva socha. Ostatky sv. Jana Nepomuckého jsou uloženy v chrámu sv. Víta. Projevem velké úcty a vážnosti k jeho osobě jsou stovky soch, umístěných převážně na mostech nejen v našich zemích, ale i v zahraničí.

Sv. Jan Nepomucký je považován za patrona vod. Jeho odkazu je věnována i část expozice nepomuckého muzea či kláštera v Kladrubech u Stříbra. Do jeho rodiště Nepomuka přicházejí ročně zejména ve výročí Janovy tragické smrti stovky návštěvníků včetně významných církevních a veřejných osobností uctít jeho památku.

V roce 1993 v nakladatelství Mladá fronta, edice Kolumbus, vydal PhDr. Vít Vlnas monografii "Jan Nepomucký - česká legenda".

www.sjn.cz

CANTICUM CAMERALE PO TŘETÍ VE FRYŠTÁKU

Středeční (po)velikonoční večer (27. 4.) patřil v našem farním kostele všem milovníkům duchovní hudby. Jako staří známí si už museli připadat všichni členové sboru Canticum camerale, kteří tentokrát přednesli skladby barokních veličin – Henryho Du Monta, Iacobuse Galluse, Hanse Lea Hasllera či Johana Pachelbela. Pod taktovkou (to se tak říká – jinak samozřejmě dirigoval rukama) dirigenta Marka Čermáka jsme slyšeli také premiéru Missa Ave Maria – Miroslava Hromádky. Vše s plným nasazením devatenácti vynikajících zpěváků. Moc děkuji (za všechny přítomné) za krásný umělecký zážitek.

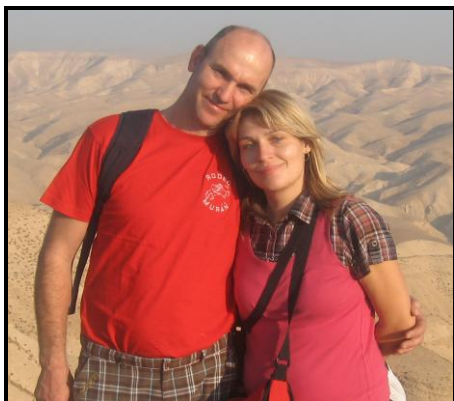
Melodie mi ještě dlouho do noci zněly v uších. Už teď se těším na příští rok, kdy snad bude tato sympatická fryštácká tradice opět pokračovat. (A co Vy, kteří jste přišli – také se Vám koncert líbil?)

-pn-

NAŠE POUŤ DO SVATÉ ZEMĚ (1. ČÁST)

V posledním čísle Farníčku jsme se rozloučili s památkami středověkého Španělska a už tu máme připraveno další zajímavé vyprávění – Jany a Standy Skaličkových. Ti loni navštívili Svatou zemi – Izrael. Tak ať se Vám líbí i následující seriál...

Nejprve bych ráda vysvětlila, jak jsme se na tuto pouť vůbec dostali. Nikdy jsem nepřemýšlela nad tím, že bych mohla jet do Izraele, do míst, kde žil Pán Ježíš. Až jednou, když jsem četla salesiánský magazín mne zaujala nabídka pouti do Svaté země. Jelikož nám babička nabídla hlídání dětí a také jsme měli 18. výročí svatby, končím studium na teologické fakultě a letos budu mít kulaté jubileum, tak jsme o

této nabídce začali uvažovat. Zaujala mne také volnější forma pouti, čas na rozjímání. Asi největším problémem byl náš nejmladší syn František, kterého jsem v té době ještě kojila. Dlouho jsme se rozmyšleli, a když jsme se konečně rozhodli, že pojedeme, byl už zájezd obsazený. Tak jsme se přihlásili jako náhradníci a vše svěřili do rukou Božích, jestli tam máme být, jistě to nějak zařídí. Koncem října nám vedoucí cestovní agentury pan Petr Křížek oznámil, že se asi uvolní místo a budeme moci jet, ale že nám dá ještě vědět do konce měsíce. Nakonec vše přece jen vyšlo a my mohli vyrazit.

První den pouti začínal 20. listopadu večer v Praze v kostele svaté Terezičky, kde jsme odevzdali celou naši pouť do Božích rukou. Také jsme zazpívali známou písničku skupiny Spirituál Kvintet „Kdo se bojí vodou jít...mává, mává nám všem svobodná zem“. Po mši svaté jsme vyrazili autobusem na letiště, kde se s námi rozloučil sám majitel cestovní kanceláře, a řekl nám, že s námi do Izraele nepoletí, že tam byl letos už třikrát, že má pro nás v Izraeli českou průvodkyni Pavlu Editu Hercikovou (*mj. zasvěcenou pannu arcibiskupství pražského a bývalou studentku, jak v Izraeli, tak v Olomouci na stejné fakultě jako já*). Bylo nám trochu divné, že s námi pan Křížek nepoletí a obávali jsme se, jestli se v pořádku vrátíme domů. Naše letadlo odlétalo pět minut před půlnocí evropského času. Čekal nás tříhodinový let, v letadle se moc spát nedalo, a my jsme sledovali cestu na obrazovce, jak přelétáme mezi Brnem a Vídní, dále na Bukurešť, Istanbul... Cesta byla nakonec díky Bohu šťastná a po ní následoval neobyčejně dlouhý den.

pokračování příště

-js-

„TOTO JE NOEMOVA ARCHA“

Dne 20. června 1987 Turecká vláda založila novou přírodní rezervaci Noemovy archy. To bylo výsledkem jednání vládní komise, která potvrdila desetiletý výzkum tohoto naleziště Ronem Wyattem a jeho kolegy. Toto naleziště poprvé přilákalo pozornost koncem padesátých let minulého století poté, co letecký průzkumný snímek této oblasti, pořízený z velké výšky, odhalil v horách oblasti Araratu strukturu podobnou lodi. I když bylo naleziště zpočátku mnohými odmítnuto, Ron Wyatt a jiní se ujali rozsáhlé výzkumné práce na tomto místě, která trvala téměř celé desetiletí. Použitím metod, jako je radarový rozklad podpovrchového rozhraní, detekce kovů, jádrové vrtání apod., získali pozoruhodné výsledky. Pohřbeny ve výšce 1900 m nad mořem byly objeveny hmotné pozůstatky lidmi vytvořené struktury – velké lodi. Potom co prozkoumal objevené údaje na nalezišti profesor Dr. Ekrem Akurgal, který je mnohými považován za „děkana turecké archeologie“, prohlásil: „...toto je loď, starodávná loď...a musí být zachována...“ Výsledky Wyattova výzkumu vzbudily vážný zájem tureckých vědců a archeologů. Nakonec to vedlo ke svolání vládní komise na nejvyšší úrovni, aby uvážila veškerá nashromážděná svědectví. Oficiální závěr byl, že naleziště opravdu obsahovalo pozůstatky legendární Noemovy archy. Výsledkem těchto poznatků bylo založení nové přírodní rezervace. Závěru turecké vlády přirozeně odporovali někteří vědci z akademických kruhů světa, neboť dopad tohoto nálezu má dalekosáhlý vliv. Svědectví je nicméně bohaté a souvisle ukazuje na toto místo, jako na pozůstatky legendární Noemovy archy, biblický předmět, po kterém tak mnoho lidí pátralo. Dr. Salih Bayraktutan z Atatürk university v Erzurumu nadále toto naleziště zkoumá a nashromáždil již hodně svědectví. Nyní je k dispozici podrobná dokumentace z historie nálezu a výsledky výzkumu prováděného na místě ve východním Turecku. Noemova archa, která je nyní přikryta vrstvou hlíny, na níž roste tráva, je nabodnutá na skále. Odborníci, kteří do zkoumání archy byli zapojeni se domnívají, že při výbuchu blízké sopky v nedaleké minulosti, vytékající láva a teplo částečně narušila a rozpustila část ledovce, kde se archa nacházela. Ta se později uvolnila a přes uvolněný a rozpuštěný led sklouzla postupně po bahně ze svahu, kde se asi po 4 km zastavila v údolí o skálu, do které narazila bokem. Na tomto místě goferové dřevo z archy spolu s bahnem a částečně vychladlou lávou zkamenělo a archu pokryla silná vrstva bahna se zbytky popela a pemzi (vyvřelé hornině). Tak byla celá loď „zakonzervována“ až do 20. století, kdy nastaly posuvy půdy a tudíž k jejímu částečnému odkrytí. Teprve až zemětřesení v roce 1958 a 1977 způsobilo částečné odkrytí zbytků zkamenělé archy.

dokončení na následující straně

„TOTO JE NOEMOVA ARCHA“ - DOKONČENÍ

V současnosti je na místě nálezu zřízeno návštěvní centrum pro turisty, kde je velká místnost a kde je možné zhlédnout spoustu nalezených předmětů, hornin, zkamenělého dřeva, fotografií a článků souvisejících s objevy. Středisko hlídá stařec, který je „strážcem archy“. I když je místní situace politicky nestabilní, daná kurdskými povstanci, středisko je hojně navštěvováno a to i cestovateli z ČR. V okolí naleziště jsou další unikátní místa pozůstatků. U vesnice Erzap je také oltář Noemovy rodiny, který byl postaven jeho rodinou po potopě, jako projev vděčnosti a na němž bylo obětováno Bohu. Nacházejí se zde hroby prvních rodin země po potopě, které

jsou neskutečných rozměrů. U vesnice Uzengeli, kde je návštěvní centrum, jsou rozesety i tzv. závěsné kameny, které měly funkci stabilizátoru lodi při ohromném běsnění živelů. Mimo „údolí osmi“ (pouze osm lidí přežilo potopu) též závěsné kameny, hroby velikých lidí (první lidé byli daleko většího vzrůstu), oltář Noemův, archa Noemova, atd. zde jistě spočívá ještě spousta předmětů, které zanikají v prachu věků.

- připravil lk-

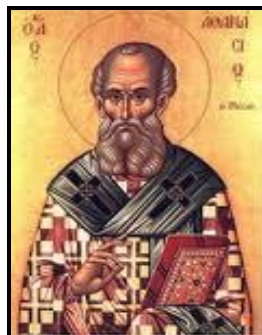
PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

V letošním roce se bude první svaté přijímání konat v našem farním kostele v neděli 5. června. Při mši svaté v 10 hodin poprvé přijme Pána Ježíše těchto deset dětí.

Aneta Hamrlíková, Vojta Košák, Maruška Kučerová, Jana Macháčková, Peťa Macháček, Jarek Mikulka, Dominik Němec, Barča Osohová, Šimon Polách a Klárka Slováková.

Myslete na ně prosím ve svých modlitbách.

- 1.5. 2.neděle velikonoční
 2.5. Památka svatého Atanáše
 3.5. Svátek svatých Filipa a Jakuba
 8.5. 3.neděle velikonoční
 14.5. Svátek svatého Matěje
 15.5. 4.neděle velikonoční
 16.5. Svátek svatého Jana Nepomuckého
 22.5. 5.neděle velikonoční
 26.5. Památka svatého Filipa Neriho
 29.5. 6.neděle velikonoční
 31.5. Svátek Navštívení Panny Marie

SVATÝ ATANÁŠ

KLUB MAMINEK FRYŠTÁK

- 10.5. Sociální žonglování s Jirkou Sadilou
 17.5. Beseda se Zdeňkou Vidlářovou z O.s. Věneček o kulturních a sportovních akcích pro děti ve Fryštáku
 24.5. Muzikoterapie na Hrádku, **sraz v 9 hod u knihovny!**
 31.5. Za příznivého počasí pochod s kočárky do Horní Vsi, **(sraz v 9 hod u knihovny)**

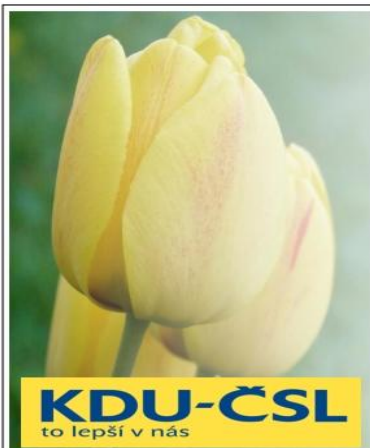
POZVÁNKA NA POCHOD

Zveme všechny maminky i tatínky od miminek až po běžající děti na procházku do Horní Vsi k přehradě. Sraz bude 31. 5. v 9 hodin u městské knihovny. Přijďte si užít s dětmi a načerpat veselou a hravou náladu.

Těší se na Vás Klub maminek Fryšták.

PODĚKOVÁNÍ

Jménem všech fryštáckých farníků vyslovujeme upřímné Pán Bůh zaplať panu Martinu Doležalovi za nádhernou květinovou výzdobu, kterou zkrášil náš kostel v průběhu letošních velikonočních svátků.

KDU-ČSL
to lepší v nás

MO KDU-ČSL Fryšták
Vás srdečně zve na oslavu
SVÁTKU MATEK.

Setkání s maminkami (ale i babičkami)
se uskuteční v pondělí 9. května 2011
od 16.30 v sále DISu ve Fryštáku.

V programu nazvaném
„Operetní skříňka s lícidly“
se představí sólisté
Slezského divadla Opava.

Těšíme se, že přijdete společně
s námi oslavit svátek maminek.

DOPLŇOVAČKA NA KVĚTEN

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K

LEGENDA:

1. Doplněk pánského obleku. – 2. Bývalý český fotbalista. – 3. Kroužek. – 4. Kovářovo nářadí. – 5. Pouťová atrakce. – 6. Druh obalu. – 7. Dlouhý černý šat duchovních. – 8. Dětská houpačka. – 9. Český herec (Jiří). – 10. Pálený cukr. – 11. Podřimovati. – 12. Námořnická hodnost. – 13. Množství. – 14. Město v Indii. – 14. Část náhrdelníku. – 16. Přímka svírající pravý úhel s jinou přímkou.

Tajenka z minula: *dobrý je ten kdo chce být lepší*

SMĚJEME SE S FARNÍČEKEM

Víte, proč u nás teď chodí tolik lidí na bohoslužby?

Protože jsou to jediné služby, které nezdrazily.

***

Pane doktore, jak dopadla ta moje operace?

Ale já nejsem doktor, já jsem svatý Petr.

"Jste věřící?"

"Ne, jsem ateista."

"Opravdu?"

"Jako že je Bůh nade mnou!"

Připravil František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ing. Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 7. 5. 2011 v nákladu 250 ks.